

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διορθῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25
Ἐδαμοσίαις καὶ ἀγγελοῖς κατ' ἀπ κοπίν.

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔ ΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. Ν 14.
Προπληρωτέα κ. Ὁ ἑξαμήνιαν

Ἐλλείψεις ἀρχῶν

Πάνταχού τῆς πεπολιτισμένης Εὐρώπῆς οἱ τῆς τῶν κοινῶν διαχειρίσεως ἐπισημοὶ μετέχοντες φέρουσιν ἕκαστος ἐπίσημον οὕτως εἰπεῖν καὶ δεδηλωμένην τὴν γνώμην ἢ ἔχουσι περὶ τῶν ἀρχῶν καθ' ἃς ἐνοοῦσιν οἱ ἀρεστοὶ νὰ διοικηθῶσιν ἐπὶ τῷ κρείττονι τὰ κοινὰ εἶτε πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν, εἶτε ὡς πρὸς ἐπὶ τὴν οἰκονομικὴν αὐτῶν διαχείρισιν, εἶτε ὡς πρὸς ἐπὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν πρὸς τὰ λοιπὰ κράτη σχέσεών των, εἶτε ἀκόμη, καὶ ὡς πρὸς αὐτὸ τὸ εἶδος τοῦ πολιτεύματος. Ἐχουσιν οὗτοι προδηλωμένας τὰς πολιτικὰς δεξιότητας των, ὑπερασπίζονται δὲ αὐτὰς μετὰ θάρρους ἀνταποκρινόμενοι πρὸς τὸ ὄψος τῶν πεποιθήσεών των. Τὸ πρακτικὸν δὲ ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης προδηλωμένης τῶν πολιτευτῶν γνώμης εἶνε ὅτι τὸ ἔθνος ἐν ἀνάγκῃ ἀναλόγως τῶν συμφερόντων του γινώσκει ὅποιαν διεύθυνσιν ὀφείλει νὰ λάβῃ, γινώσκει ἐκ τῶν προτέρων ὅτι ἔχει ἀγκυρὰν τινὰ σωτηρίας ἐν πάσῃ περιπτώσει.

Καὶ παρ' ἡμῶν ἐν ἐποχῇ τὴν ὁποίαν ἴσως πολλοὶ ἡμῶν μνησθῶσιν, οἱ παρ' ἡμῶν πολιτευταὶ ἐνοήσαντες ὅτι μικρὸν καὶ ἄδύνατον ἔθνος διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν ἰσχυρῶν διασωθῆν ἀπὸ θεβασίας καταστροφῆς, καὶ ὅτι ἔχει ἀνάγκην τούτων ἐν τῷ μέλλοντι πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ κρείττονος διηρέθησαν εἰς Ρωσίζοντας, Γαλλίζοντας καὶ Ἀγγλίζοντας, οἱ πάντες Ἑλληνίζοντας, ἀλλ' ἕκαστος παρὰ μίαν τῶν δυνάμεων τούτων μάλλον ἢ παρὰ τῶν ἄλλων δύο ἀπεκδεχόμενος τὴν ἐν τῷ μέλλοντι προκαπὴν, ἢν τότε ὑπὸ μόνην τὴν ἐποψὴν τῆς συνεξίσεως τοῦ μήπω περατωθέντος ἔργου τοῦ μεγάλου ἀγῶνος τοῦ 1821 ὑπελάμβανον. Ἐὰν ἦτοιαύτη πορεία τῶν μεγάλων ἐκείνων πολιτευτῶν καὶ ἀγῶνων πατριωτῶν ὠφέλιπεν ἢ μὴ τὸ ἡμέτερον ἔθνος, ἡ ἱστορία θέλει μαρτυρήσει περὶ τούτου, ἡμεῖς δὲ ἀποδίδοντες εἰς αὐτοὺς ἀρετὴν φρόνησιν εὐγνωμοσύνης, δὲν δυστάζομεν ἢ ἀνακροῦμεν αὐτοὺς εὐεργέτας τῆς Πατρίδος. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου ἀξιοὶ ἐπαίνου καὶ εὐφῆμου μνησίας εἰσὶν οὗτοι διότι ἔχον γνώμην καὶ θάρρος εἰς τὴν ὑπεράσπισιν αὐτῆς, συστατικὰ ἀπαρτίζοντα πολιτευτικὸν χαρακτῆρα πολύτιμον.

Ἀπὸ ἐποχῆς ὅμως τινὸς ἐξέλιπε πᾶν ἔχνος τοιοῦτου χαρακτῆρος, οὐδεμίαν πεποιθήσιν ἔχοντες εἰς τὴν γνώμην ἡμῶν, φερόμεθα δὲ ὑπὸ φιλαρχικῆς ἰδιοτελείας εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχεν ὡς τὸ ἀνευ πηδαλίου εἰς τὴν ὁρμὴν τῶν κυμάτων ἀφινόμενον σκάφος, οὐδὲν δὲ θάρρος ἀπολύτως ἔχουεν. Ἀκόμη ἐθουμοῦμαι καὶ ὅτι ἐθουμοῦμαι ἐνόσφ' ἴω τὰς ἐκλογὰς τῆς 7ης Ἀπριλίου. Βεβαίως πολλοὶ ἦσαν οἱ εἰς τὰς ἐκλογὰς κατερχόμενοι φίλοι τοῦ κ. Τρικούπη. Οὐδεὶς τούτων ἐτόλμησε νὰ εἴπῃ καθαρὰ τὴν πεποιθήσιν του ἐνώπιον τῶν ἐκλογῶν του, μηδ' αὐτοῦ τοῦ ἰδιότροπου τοῦ «Φορολογουμένου» ἐξαίρουμένου. Οἱ πάντες βλέποντες τὸν κατ' αὐτῶν ἐπερχόμενον χειμῶνον ἤρουντο αὐτὸν ὄχι τρεῖς ὡς ὁ Πέτρος τὸν Χριστὸν, ἀλλὰ ἑκατοντάκις καὶ πρὶς. Ἐὰν δὲ λάβῃ τις τὴν περιέργειαν ἢ ἀνα-

γνώσῃ τὰ προγράμματα τῶν τότε φίλων τοῦ κ. Τρικούπη, θέλει ἰδεῖ μετὰ πόσης τέχνης ὑποκριτικῆς οἱ πάντες ἐκηρύσσοντο κατὰ τῶν φόρων. Δύο μόνον ἐξαιρέσεις εὐγενεῖς ἀληθῶς καὶ ἀξιοὶ παντὸς ἐπαίνου ὑπῆρξαν. Ἡ μὲν μία τοῦ κ. Καλλιγᾶ, ὅστις διὰ προγράμματος ἐκτενοῦς ἐξέθετε τοὺς λόγους δι' οὓς κατέρχεται εἰς τὸν ἀγῶνα, φίλα φρονῶν τῷ κ. Τρικούπη, ἢ δὲ ἄλλῃ ἢ καὶ πολιτικωτάτη διὰ τὸ Λακωνικὸν θάρρος τῆς ἢ τοῦ ἐκ Μεγάρων βουλευτοῦ κ. Δραγούμη. Καὶ τότε καὶ ἡδὴ ἐθεώρησα τὸν κ. Δραγούμη ὡς χαρακτηριστικὴν πολιτικῶν ἀδαμάντινον μὴ καμπύτμενον ἐνώπιον οὐδεμιᾶς δυσχερείας. Εἶχε τὰς πεποιθήσεις του καὶ πρὸς ταῦτα συνεμύρφωσε τὴν πορείαν του, ἀδιαφορῶν περὶ τοῦ ἐπαπειλούμενου αὐτὸν κατακλεισμοῦ, ὅν εἶχεν ἐγείρει διμαγωγίς εἰς τὸ ἔπακρον ἀτμοσφῆρας.

Ἀλλ' ὅποια ἀπελιπίσται! Ἐὰν ὑποθέσωμεν, ὅτι μετὰ τῶν 700 περίπου κατελθόντων εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα, οἱ 350 ἦσαν φίλοι τοῦ Τρικούπη τοῦλάχιστον, ἢ καὶ οἱ 300 μόνον, νὰ ἀναλογισθῶμεν ὅτι δύο καὶ μόνον ἔσχον τὸ θάρρος νὰ εἴπωσι σαφῶς καὶ μετὰ θάρρους τὴν γνώμην των, ἀδιαφοροῦντες πρὸ τοῦ ὑψωθέντος τόπου τεχνικῶς φουβερῶν ρεύματος τῆς ἀποπλανηθείσης κοινῆς γνώμης.

Δύο μόνον λοιπὸν δὲν ἀπώλεσαν τὸ θάρρος αὐτῶν, οἱ δὲ λοιποὶ ὀχρίσαντες πρὸ τοῦ κινδύνου ἀπεδείξαν ὅτι καὶ πεποιθήσεω ἑστέρονοντο διότι ἐὰν εἶχον τὴν πίστιν ὅτι κῆκρον συνάψεως, οὐδέποτε ἠθελον ἀποδειλιάσει ἐπὶ τοσοῦτον. Ἄλλως τε δὲν ἐπρόκειτο περὶ μαρτυρίου καὶ τοῦτο ἰδίως ἀποδεικνύει μόνην τὴν φιλαρχίαν ὡς τὸ μόνον καὶ ταπεινὸν ἐλατήριον τῶν εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα κατερχομένων. Οὐδεμίαν ἀρχὴν πολιτικῆν, οὐδεμίαν πεποιθήσιν, οὐδὲν θάρρος. Τὰ πάντα ἰδιοτελεῖς ὑπολογισμοὶ καὶ ἡ δειλία τοῦ κέρδοσκοποῦντος πλουσίου.

Ἐκ τούτων ὅμως φυσικῆ μὲν ἐφάνη καὶ οὐδαμῶς μ' ἐξέπληξεν ἡ διαγωγή ἐπίσης τῶν πανισχυρῶν ἐκείνων ὀπαδῶν τοῦ κ. Δελιγιάννη. Ἐκεῖνοι οἵτινες μέχρι τῆς χθὲς ἐπίστευον εἰς αὐτὸν, ἐκεῖνοι οἵτινες ἐλάτρευον αὐτὸν, ἐκεῖνοι οἵτινες παρέσχον εἰς αὐτὸν πᾶσαν τὴν συνδρομὴν των πρὸς ἐκτύλιξιν τοῦ εἰδεχθοῦς ἐκείνου θεάματος τῆς ἐθνικῆς ἀποπλανήσεως καὶ τῆς διανοήσεως τῆς ἐθνικῆς κούφουρας, τὴν ἐπαύριον νίπτοντες τὰς χεῖρας ἐτάσσοντο κατ' αὐτοῦ δειλιάσαντες μόνον πρὸ τῆς ἰδέας τῆς διαλύσεως. Ὡς νέοι προσήλυτοι μάλιστα ἐχώρησαν εἰς πρῶσσω, προτιμήσαντες τὴν ἔστω καὶ βραχυκίαν παράτασιν τοῦ βίου των ἀπὸ τῆς βίαιας διακοπῆς τοῦ προσφιλούς ἀλλ' ἀσθενοῦς νήματος αὐτοῦ.

Λυπηρὸν ὅθεν εἶνε ὡς ἐξ ἀρχῆς εἶπομεν, ὅτι σήμερον οἱ παρ' ἡμῶν πολιτευταὶ δὲν ἔχουσιν λόγῃν τινα. Δὲν ἔχουσιν πεποιθήσεις, στεροῦμεθα δὲ οὕτω τοῦ λαμπροῦ καὶ ἐθνοφυλακῆς θεάματος τοῦ ἡρωϊσμοῦ ἐν τῇ πολιτικῇ. Ἐχομεν μόνον ἰδιοτελεῖς καὶ δειλοὺς κέρδοσκοποὺς, ἐπὶ τοῦς ὁποῖους οὕτε τὸ ἔθνος, οὕτε οὐδεὶς ἕτερος δύναται νὰ ἔχη πεποιθήσιν τινα, ἀπὸ τοῦς ὁποῖους οὐδὲν ἀγαθὸν ἀνζημένον. Διὰ τοῦτο ὅμως φυ-

σιὰν φαίνεται ἡμῖν ἡ πανταχόθεν ἀγγελλομένη ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐφοδος. Ἐὰν εἴμεθα οἰκονομικῶς κατεστραμμένοι, ἐὰν εἴμεθα κατάχρησι, ἐὰν ἐξωτερικῶς εἴμεθα εἰς κρισιμωτάτους καιροὺς, οὐ φροντίς Ἰπποκλείδῃ. Ἐχομεν ἀνάγκην τῆς ἀρχῆς οὐχὶ πρὸς ὑπηρεσίαν τῆς πολιτείας, ἀλλὰ πρὸς κορεσμὸν πάθους εὐτελοῦς καὶ ἰδιοτελοῦς. Ἐὰν κατηντήσαμεν ἀληθῶς ἀδιοίκητοι, ἔνεκεν τῆς καὶ δι' ἑνα καὶ μόνον κλητῆρα μεταπηδήσεως τῶν πολιτευομένων ἀπὸ τοῦ ἐνὸς πόλου εἰς τὸν ἕτερον, καὶ ἐὰν ὡς ἐκ τούτου τρέχομεν ἐθνικῶς τὸν ἔσχατον τῶν κινδύνων, ἀδιάρκῃ ὁ ὑπὸ πάθῃ ἀσφοδρῶ καταλαβανόμενος, φέρεται τυφλῶς.

Ἐκ τούτων πάντων δικαιοῦμεθα νουμίζω νὰ συμπέρνωμεν ὅτι ἐνόσφ' ἀρχαὶ δὲν διακρίνουσι σταθερὸν ἐν τῇ πολιτείᾳ. Ἐκ τούτων οὐδαμῶς παράδοξον θὰ φανῇ ἡμῖν, ἐὰν οἱ ἀπὸ τοῦ κ. Δελιγιάννη μεταθέντες πρὸς τὸν κ. Τρικούπη, ἐπανακάμψωσι πρὸς τούτον, ἢ ἀναζητήσωσι νέον κέντρον οὐχὶ ἀναγνωρίζοντες εἰς τοῦτο ἀρχὰς ἀλλ' ἀπλῶς ὑπὸ ἐπιτυχῆς ἢ ἀτυχῆς κερδοσκοπίας φερόμενοι. Οὐδόλωρ ἐπίσης παράδοξον εἶνε ἡ διάλυσις ἔσται ἡ κεραλὴ τῆς Μεδούσης διατιοῦτους πολιτευτάς.

Ἰδιότροπος

Κύριε Συντάκτα τῆς ἐφημερίδος ὁ «Φορολογούμενος»

Ἐυχρησθηθῆτε χεῖριν τῆς ἀληθείας νὰ καταχωρήσῃτε τὴν ἐπομένην ἀπάντησιν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 613 φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος σας κατεχωρήσθη διατριβὴ φέρουσα τὸ στοιχεῖον Κλ σκοπὸς τῆς ὁποίας ἦτο νὰ ὑβρίσῃ ἀσυστόλως τὸν δήμαρχον Πατριῶν κ. Πατριῶν, καὶ συγχρόνως νὰ παραστήσῃ ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τῆς τετραετοῦς δημαρχίας του οὐδὲν λόγου ἄξιον ἐπράχθη, καὶ ἡ δημοτικὴ πίστις, τάξη καὶ ἀσφάλεια κατέφθυσαν.

Βεβαίως εἰς τὴν ἀνανδρὸν ἀράνειαν τοῦ Κ. διακαίεται τις νὰ ἀντιτάξῃ τὴν πεποιθήσιν, διότι ὁ κηδόμενος τῶν συμφερόντων τοῦ δήμου καὶ τῆς προόδου αὐτοῦ, καὶ ὁ ἐπιδικῶν τὴν ἀνευ ἰδιοτελοῦς σκοποῦ διόρθωσιν τῶν κακῶς ἐχόντων δὲν κρύπτεται, ἀλλ' ἔχων σύντροφον τὴν ἀλήθειαν κατέρχεται εἰς τὸ σιγῆδιον τῆς δημοσιογραφίας μετὰ τῆς ὑπογραφῆς του, ὅπως γνωρίζῃ καὶ ὁ καταγοροῦμενος μετὰ πῶν πρόσωπον ἔχει νὰ συζητήσῃ, ἀλλὰ χάριν τοῦ κοινῶ, τὸ ἑποῖον δὲν πρέπει νὰ διαβουκολῆται ἀπὸ τὰς ὑβρεις καὶ ἀνέκδοκας κατὰ τοῦ κ. δημάρχου προσερχομένου ὑπὸ ἀνανδρῶν, ἵνα τὴν εἴπωμεν ἄλλο τί, ὀχυρομένον ὀπισθεν τοῦ ἀγνώστου, ἀπεφασίσαμεν νὰ προσέλθωμεν εἰς ἀπόκρουσιν τῶν συκοφαντιῶν καὶ τῆς διαστρεφῆς τῆς ἀληθείας μόνον, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν ὑβρεῶν τῶν προσωπικῶν, τὰς ὁποίας ἀφίνομεν εἰς λογαριασμὸν τοῦ κηρολόγου Κ.

Ὁ Κ. φοροῦμενος τὴν ἐπικρατοῦσαν καλὴν ἰδέαν περὶ τῆς εὐθείας καὶ εὐλακροῦς πορείας τοῦ

δημόσιον κ. Δ. Π. Πατρινοῦ διὰ τὴν ἐν γένει χρηστὴν διοίκησιν καὶ αὐστηρὴν κατὰ τὸ δυνατόν καὶ συμφέρων τῶν καίμωνος νόμων χρηματικὴν διαχείρισιν, προσπαθεῖ νὰ διαστώσῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν ἐπιβουλεύσεων πραγμάτων δι' ἀσυστάλων ὑβρεσῶν καὶ συκοφαντιῶν ἀσπίτων, ἐπικαλούμενος τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ εἰς παραγωγίμους δημοτικὰς περιουσίας, χωρὶς νὰ ἐνθυμηθῇ ὅτι ἐν ταύταις εὐρίσκονται ποῦ καὶ ποῦ ἀγαθαὶ περιόδοι, καθ' ἃς ἐπεκράτει χρηστὴ διαχείρισις, ἀμερόληπτος ἐνέργεια καὶ καλὴ διοίκησις, ἀλλ' ἀπαντῶνται καὶ περιόδοι σπατάλας εἰς τὴν ὀφείλονται τὰ μεγάλα χρεῖα τοῦ δήμου, διαφθοράς, τρομοκρατίας, τραμπουκισμοῦ, φόνων πλείστων ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ καὶ ἄγορᾷ τῆς πόλεως Πατρῶν, νυκτοκλοπαί, διάφορα ἄλλα ἐγκλήματα καὶ κακίστη φήλαξι τῆς κτηματικῆς περιουσίας τοῦ πολίτου· προσέτι ἐλέγχει τὸν κ. Δημάρχον διὰ τὸ ἐν γένει προσωπικὸν χωρὶς ν' ἀναλογισθῇ ὅτι τὸ σημερινὸν προσωπικὸν τοῦ γραφεῖου δὲν ἐνεργεῖ τὴν ὑπηρεσίαν δι' ἀγοροποιήσεων καὶ ἀθεμίτων εἰσπραξέων καὶ συνεισφορῶν, ἀλλὰ ἐξακολουθεῖ νὰ ἐκπληρῇ τὸ καθήκοντοῦ ἀπέχον ἀπὸ πάσαν ἀθέμιτον φορολογίαν καὶ συναλλαγὴν, καὶ τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν καλὴν ἐκλογὴν τοῦ κ. Δημάρχου· λέγει ὅτι λαμβάνουσι χώραν ἀδικήματα ποτὲ πολλοὺς πολίτας, ὧν ὁ ἀριθμὸς ἀπειροσ, ἀλλὰ δὲν ὀνομάζει ἐκ τῶν πολλῶν ὀλίγα, ὅπως οὕτως κατασταθῇ πιστευτὸς ὁ διαστρωφὸς τῆς ἀλήθειας ἐπὶ τῶν πραγμάτων; ὅτι ὑπάρχει κατάπτωσις καὶ ἐξουτελισμὸς τῆς δημοτικῆς πίστεως, ἀλλ' ἐδῶ ἠδύνατό τις νὰ φωνάξῃ αἰδῶς Ἄργεῖσι αἰδῶς, σήμερον ὅτε πληρώνονται ἐν γένει οἱ πάντες, ὑπάλληλοι, ἀστυνομικὰ ὄργανα, καὶ ἐργολάβοι ἐκτελούμενων ἔργων ἀπὸ τὸ δημοτικὸν τομεῖον, χωρὶς νὰ παραδίδωσιν εἰς τοκογλύφους καὶ εὐνοουμένους τὰς ἀποδείξεις πῶν ἐπὶ ἐκπτώσει, ἐνθ' ἑνὶ τῆς δημοσίας τοῦ κ. Πατρινοῦ ὁ ἀσεβὴς πρὸς τὴν ἀλήθειαν Κ. γνωρίζει ὅτι οἱ μισθοὶ τῶν ἐν γένει δημοτικῶν ὑπαλλήλων προσεξοφλουμένῳ ἐπὶ ἐκπτώσει ἀπὸ εὐνοουμένων χάριν κερδοσκοπίας, μάρτυ; δὲ τῆς περιστάσεως ταύτης εἶναι ἡ πληρωμὴ ἐπὶ τῆς δημοσίας τοῦ κ. Πατρινοῦ ἑκατοντάδων χιλιάδων δραχμῶν εἰς ἕκαστον, πληρωμὰς στήριζομένης ἐπὶ χρηματικῶν ἐνταλμάτων· ὅτι ἐπῆλθεν ἐλλάττωσις εἰς τὰ δημοτικὰ ἔσοδα, ὅπου εἶναι ἀνακρίβεις, διότι βέβαιον εἶναι ὅτι μεγάλη καταβάλλεται προσπάθεια εἰς τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν τῶν δημοτικῶν φόρων, ἀνδρῶς ἐπῆλθεν ἐλλάττωσις πῶν φόρων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου διασπολάτου, τὴν συμβῆσαν ἐπιστράτευσιν καὶ ἄλλας καιρικὰς περιστάσεις· ὅτι ἐπικρατεῖ γενναϊότης εἰς τὸ μισθολόγιον, καὶ τοῦτο ἐξελέγχεται ἀνακριβῆς, διότι οἱ ἐν γένει δημοτικὸι ὑπάλληλοι λαμβάνουσι ποσοῦτον μισθόν, ὅστε ὀλίγο ἀποζῶσιν ἐν τούτῳ, ἀπέναντι τῆς ἐπικρατούσης ὑπερτιμῆσεως, ἀπάντων τῶν πρὸς τὸ ζῆν χρεωδῶν· ὅτι εἰς εὐνοουμένους χορηγοῦνται παροχαί, τοῦτο εἶναι ἀντάξιον τῆς καλοθελείας τοῦ διατριβογράφου Κ. διότι μόνος ὁ κ. Πατρινοῦ δύναται ἀπροκαλύπτως νὰ καυχήσῃ ὅτι εἰς τοιαύτας ἐκτρόπους παροχὰς δὲν ὑπέπεσεν, ὡς τοῦτο εἶναι πανθομολογούμενον, καὶ ὅτι τέλος ἐγκατελείφθη ἡ δημοσία ἀσφάλεια καὶ τάξις εἰς τὸ αὐτοδιοικητικόν, ἀλλ' εἰς τὴν τολμηρὰν ταύτην ἐκφρασίαν, ἔνα μὴ εἰπωμεν ἄλλο τι γέρον, ἃς ἀπαντήσωσιν οἱ δημόται Πατρῶν, ἀν πρὸ τῆς δημοσίας τοῦ κ. Πατρινοῦ ὑπῆρξε τάξις, ἀσφάλεια καὶ φήλαξι κτηματικῆς, ὅποισι σήμερον· ποῦ εἶναι σήμερον ὁ ἐταίρικὸς τραμπουκισμὸς ὁ ὅποισι εἶχε κατασταθῇ τὸ φῶστρον τῶν φιλησῶν πολιτῶν; ποῦ εἶναι οἱ καθυμερνεῖαι φῶνοι; ποῦ εἶναι αἱ καθυμερνεῖαι νυκτοκλοπαί αἱ διαπραττόμεναι ὑπὸ ἀστυνομικῶν ὀργάνων; ποῦ εἶναι τὰ τόσα ἄλλα ἐγκλήματα τὰ ὅποια ἐλάμβανον χωρὶς ἄλλοτε; ποῦ ὀφείλεται ἡ ἐπικρατούσα ἀλήθως παραδειγματικὴ ἀσφάλεια, τάξις κ.λ.π; βεβαίως εἰς τὴν δραστηριότητα, εὐθύτητα, τὴν χρηστοσύνην καὶ τὴν ἀμερόληπτον ἐνέργειαν τῆς

δημοτικῆς ἀρχῆς, καθ' ἣν οὐδέποτε ἠκούσθησαν εὐλόγα παράπονα μεροληψίας καὶ παρανομίας.
 Ἀπὸ πόνον μεγάλον καὶ θρησκευτικὴν εὐλάβειαν διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ δήμου ὁ ἐντιμὸς διατριβογράφος θρηνεῖ ὡς ἄλλος Ἱερμίας, διὰ τὴν μὴ εἰσέτι διάθεσιν τοῦ δανείου τῶν 250,000 δραχμῶν, εἰς τὸ κοινὸν καὶ οὐχὶ εἰς τὸν ἐμπαθῆ τούτον ἀπαντῶμεν ὅτι ἐκ τοῦ δανείου περὶ οὗ πρόκειται διετέθησαν συνεπεῖα ἐγγυρήσεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ τῆς Νομαρχίας δρ. 77,877 καὶ 47/00 αἱ δὲ ὑπόλοιποι θὰ χρησιμεύσωσι 1) εἰς τὴν κατασκευὴν σφραγίδος τῆς πόλεως, περὶ τοῦ ὁποίου συντάχθη πρὸ καιροῦ ὁ ἀπειτούμενος προϋπολογισμὸς καὶ σχέδιον, καὶ δὲν ὑπολείπεται ἢ ἡ ἐκτέλεσις τῆς διορισθείσης ἐξ ἱατρῶν ἐπιτροπῆς περὶ ἐκλογῆς καταλλήλου τοποθεσίας τούτου, ὅτε ἐσπευσμένως θὰ εὐρίθῃ ὁ κατάλληλος χώρος καὶ ἡ ἐνέργεια δημοστράτας διὰ τὴν ἐναρξίν τῆς κατασκευῆς. 2) εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς ὑπονόμου τῆς ἐδοῦ Καλαθρότων, δι' ἣν κατετέθησαν πρὸ μηνῶν εἰς τὸ ἐνταῦθα ταμεῖον δραχμαὶ 14,496 καὶ 87/00 5) διὰ τὴν κατασκευὴν ὑπονόμων Ἀρξίας διὰ τὰς ὁποίας θὰ διατεθῶσι δραχ. 14,511 καὶ 89/00 ἐγκριθεῖσαι παρὰ τοῦ συμβουλίου. 4) διὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ δι' ἀερίου φωτισμοῦ τῆς πόλεως τελεσθεῖσαν ἤδη πληρωθῆσονται δραχ. 34651 καὶ 89/00 καὶ 5) διὰ τὴν κατασκευὴν ἄλλων ὑπονόμων καὶ ἐπιειγόντων δημοτικῶν ἔργων, ὅστε ὡς βλέπει τὸ κοινόν, τὸ περὶ οὗ πρόκειται δάνειον δὲν ἠδύνατο νὰ διατεθῇ ταχέως ὡς ἄξιόν ὁ Κ. ἀλλὰ βεβηθὸν καὶ κατ' ὀλίγον.
 Ἐπειδὴ ὁμοῦ ὁ διατριβογράφος μεταξὺ τῶν ὑπομνησθησομένων παραγωγίμων περιόδων θὰ ἐννοῇ βεβαίως καὶ τὴν μὴ ἐκτέλεσιν πολλῶν ἔργων παρὰ τοῦ κ. Πατρινοῦ, ἀναγκαζόμεθα πρὸς διαφωτισμὸν τοῦ κοινοῦ νὰ προσθέσωμεν ἐνταῦθα πρὸς συμπλήρωσιν τῶν προειρηθέντων ὅτι ἀληθῶς ἔσκεν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ δήμου ἐπιβεβαρυνμένης μὲ πολλὰ χρεῖα κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ τῆς πληρωμῆς ἐπὶ τῆς δημοσίας τοῦ κ. Πατρινοῦ τῶν ἐκτελεσθέντων δημοτικῶν ἔργων ἐπὶ τῆς προκατόχου δημοτικῆς ἀρχῆς, διότι εἶναι ἤδη γνωστὸν ὅτι πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου καὶ δι' ἄλλας ὑποθέσεις ἐπληρώθησαν δραχ. 450,000 ἐκ τῶν συνολογούντων δανείων ὑπὸ τοῦ κ. Πατρινοῦ, δὲν κατωρθώθη ἡ κατασκευὴ πολλῶν ἔργων, ἀλλ' οὐχ' ἦντον καὶ ἐπὶ τῆς δημοσίας τοῦ κ. Πατρινοῦ κατασκευάσθη ἡ κλήμαξ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, τὸ Γυμναστήριον, ἡ πλατεῖα Ἁγίου Γεωργίου, ἐξοχικαὶ δημοτικαὶ ὁδοί, αἱ ὑπόνομοι Καρναϊσκάκη καὶ Ἀράτου, καὶ ἄλλα ἔργα τὰ ὅποια ἐπιφυλασσόμεθα νὰ κατονομάσωμεν κατόπιν· ἀνεσυνέστησαν τὰ διδακτήρια Ἁγίου Γεωργίου, Ἁλυσσοῦ, Μινυτιολογίου, Ἁγίου Βασιλείου καὶ Καστριτζίου, ἀπετελέσθη ἡ ἐπέκτασις τοῦ δι' ἀερίου φωτισμοῦ τῆς πόλεως εἰς τὰς συνοικίας τὰς στετυόμενας παντελῶς φωτισμοῦ· συνεστήθησαν τρεῖς δημοτικὰ σχολεῖα ἐν τῇ πόλει τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καὶ Τσιβιδίου καὶ τὸ τοῦ χωρίου Σαραβαλλοῦ, συνεπληρώθη ἀπάντων τῶν δημοτικῶν σχολείων τὸ ὕψικόν, κατηρητίσθη τὸ κατὰστημα τοῦ Στραυμπελοῦ παραναγωγείου, πρᾶκεται νῦν νὰ κατασκευασθῇ τὸ σφραγίδον, αἱ δημοτικαὶ ὁδοὶ Καστριτζίου καὶ Ἁλυσσοῦ, αἱ ὑπόνομοι Καλαθρότων καὶ Ἀρξίας, ἡ πλατεῖα τοῦ δημοτικοῦ Νοσοκομείου καὶ ἄλλα προσέτι ἔργα ἐπιειγούσης ἀνάγκης, διωχετεύθη ὕδωρ εἰς τὰς συνοικίας τῶν ἀερων τῆς πόλεως αἱ ὅποισι ἐστεροῦντο παντελῶς τοιοῦτον, καὶ ἐδαπανήθησαν δαπανῶνται εἰς ἐπισκευὰς ὁδῶν καὶ τῶν καταστημάτων τοῦ δήμου, μεταξὺ τῶν ἐποίων τινά, ἀν καὶ νερόμητα, ἔλαβον ἀνάγκην ἐπισκευῶν μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου χρόνου, ἀρ' ἣ; ἐτέθησαν εἰς ἐνέργειαν.
 Οἱ ἀπολογισμοὶ τῶν ἐτῶν 1883 καὶ 1884 καταστρωθέντες καὶ νομίμως ἐκτεθέντες, ὑπεβλήθησαν ἐγκαιρῶς ὑπ' ὄψιν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ἀλλ' εἰσέτη δὲν ἐξηλέγησαν, ἐκεῖνος δὲ

τοῦ ἔτους 1885 τεθῆσεται μετ' αὐτὸν ὑπ' ὄψιν τοῦ αὐτοῦ συμβουλίου.
 Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ἔτους 1887 τεθῆσεται πρὸς ἐπιψηφίαν ὑπ' ὄψιν τοῦ αὐτοῦ συμβουλίου τὴν 14ην Ἰσταμένου μηνός. Προστίθημεν δὲ, ὡς ἐκ περισσοῦ, ὅτι πρὸ τοῦ 3βρίου μηνός οὐδέποτε εἰσῆχθη καὶ ἐπεψηφίσθη ὁ διὰ τὸ ἐπίδον ἔτος προϋπολογισμὸς, ἔσκεν τῆς ἀπασχολήσεως καὶ δημάρχου καὶ δημοτικῶν συμβούλων εἰς τὸν τρυγετὸν τῶν σταφίδων, τὴν πώλησιν αὐτῶν καὶ τὸν συνεχῆ, οὕτως εἰπεῖν, τρυγετὸν τῶν ἀυπέλιων.
 Ὁ ἐντιμὸς διατριβογράφος θέλων νὰ ἐλλατώσῃ τὴν ἀξίαν τοῦ δημάρχου κ. Πατρινοῦ παρίστηεν ὅτι ἀγεται καὶ φέρεται εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ ἀπὸ τῶν γραμματέα τῆς Νομαρχίας, ἀλλ' ἃς μάθῃ, ὅχι βεβαίως ὁ ἐσποτισμένος τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν, ἀλλὰ οἱ ἐντιμοὶ καὶ φιλήσυχου πολῖται τοῦ δήμου Πατρῶν, τοῦ ὁποίου προσπαθεῖ ν' ἀτοπλανήσῃ ὁ κύριος οὗτος, ὅτι ὁ κ. Πατρινοῦ οὐδὲν ἔγγραφον ὑπογράφη ἄνευ προηγουμένης ἐξετάσεως καὶ συγκαταθέσεως τοῦ πρὸ τῆς συντάξεως αὐτοῦ, ὅτι ἐν γένει εἰς ἀπαντα τὰ κατασκευαζόμενα δημοτικὰ ἔργα, ὅσον μικρὰ καὶ ἄν ἦνε, παρίσταται καὶ ἐξετάζει αὐτὰ, χωρὶς νὰ ἐπαναπαύηται εἰς τὰς διαβεβαιώσεως τοῦ ἐπιστάτου ἢ καὶ ἄλλου τινός, ὅτι ὁ κ. Πατρινοῦ ἀκριβοεξετάζει ἐπισταμένως καὶ μετὰ πολλῆς προσοχῆς ἀπάσας τὰς ὑποθέσεις τοῦ δήμου, εἰς τρόπον ὅστε οὐδεμίαν περίστασις δύναται νὰ τοῦ διαφύγῃ, ὅτι ὁ γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας κ. Β. Παπαπαναγιώτου ὑπηρετήσας ἐπὶ εἰκοσι δύο περίπου ἔτη ὡς διοικητικὸς ὑπάλληλος εἶνε γνωστὸς ἐν τῇ κοινῶν τῶν Πατρῶν διὰ τὴν τιμιότητά του, εἰλικρινεία του, καὶ τὴν καλὴν του πίστιν, γνωρίζει τὸν καλὸν τρόπον τοῦ φέρεσθαι καὶ ἀπέναντι τῶν πολιτῶν καὶ ἀπέναντι τοῦ κ. Δημάρχου ὑπηρεσιακῶς, εἰς τρόπον ὅστε, ἔχων πλήρη καὶ ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην τοῦ κ. Δημάρχου οὐδέποτε, ὡς εἶνε γνωστὸν, ἠλέγχθη ὅτι ἐξηπάτησεν αὐτὸν χάριν ἐδιοτελοῦς τινός σκοποῦ, οὕτε θὰ ἐλεγχθῇ, διότι ἐσυνήθεισε νὰ ζῆ διὰ τοῦ ἰδρωτός του καὶ ν' ἀποφεύγῃ ἐκ παντὸς τρόπου πάσαν ἀθέμιτον ἀφέλειαν, ἢ ὅποια πολλὰκις παρασύρει τοὺς ὑπάλληλους εἰς ἀπάτην, εἰς πλαστογραφίας καὶ εἰς ἐγκλήματα διάφορα, ἀπαντα τὰ ὅποια εἶνε ἀγνωστα εἰς αὐτὸν.
 Ταῦτα πάντα, ἐπαξ ἐκτίθενται, πρὸς πρόληψιν διαβουκολήσεως τοῦ κοινοῦ. Ἄν δὲ ὁ ἐντιμὸς διατριβογράφος ἐπιθυμῇ συζήτησιν ἐπὶ διαφόρων ὑποθέσεων τοῦ δήμου, καλοῦμεν αὐτὸν νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν δημοσιότητα μετὰ τὴν ὑπογραφήν του, καὶ νὰ ἀπέχῃ ἀπὸ προσωπικῶν ὑβρεῶν, αἱ ὅποισι εἶνε ἴδιαι τῶν βοναύσων, διότι ἄλλως παραδιδόμενος εἰς τὴν περιφρόνησιν τοῦ κοινοῦ δὲν ἔλπει τύχει ἀπαντήσεως.
 Ἐν Πάτραις τῆ 8ῃ Ὀκτωβρίου 1886.
 (Τ. Σ.) (Ἐκ τοῦ γραφεῖου τῆς Νομαρχίας Πατρῶν.)

ΛΟΓΟΣ

ἐπὶ τοῦ μνημοσύνου τῆς μακαρίας Ἀγγελικῆς Ν. Πάνου, ἐκφωνηθεῖς ὑπὸ Ἡλία Βλαχοπούλου ἱεροκήρυκος ἐν τῷ ἐν Πάτραις καθεδρικῷ ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, τὴν ἑορτικὴν τῆς 28ης 7βρίου 1886.

«Μακαρία ἦν ἐξ ἐτώ καὶ προσελεύθη Κυρίῳ καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῆς εἰς γενεάν καὶ γενεάν.» (ψαλμ. 113').

Ἰερὸν μνημόσυνον ἀγάπης ἐπιτελούμενον ὡς σήμερον, ἀξιώσιμοι συμπολίται, ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης καὶ ἀναπαύσεως συμπολίτιδος εὐσεβοῦς ἐν Κυρίῳ θυσίας καὶ ἐν Κυρίῳ τὸ ζῆν πρὸ μικροῦ ἐκμετηρῶσας, τῆς μακαρίας Ἀγγελικῆς συζύγου τοῦ ἐντίμου καὶ εὐσεβοῦς συμπολίτου ἡμῶν κ. Ν. Πάνου. Πρεσβεῖται τοίνυν ὑπὲρ αὐτῆς σήμερον καὶ εὐχαὶ σεβασμιωτάτου Ἀρχιερέως, ἱεστηρίαι, κλήρου καὶ λαοῦ εὐσεβοῦς καὶ ἐπὶ πᾶσι προσφορὰ θυσίας ἀναμιάκτου εἰς τὸ ἱερὸν θυσια-

ετήριον προσήχθη ὑπὲρ αὐτῆς, βραχὺς δὲ ἐπιμνη-
μόσυνος λόγος ἐπισφραγίζει ἤδη τὴν ἱερὰν τελετὴν.

Μέθοδος τῶν ἐπιμνημοσύνων λόγων κατὰ τοὺς
ἔξωθεν ῥήτορας εἶνε τὸ ἐγκωμιάζειν καὶ περιστέ-
φειν τοὺς μνημονευομένους μὲ τῆς οἰκογενείας τὸ
μεγαλεῖον, τῆς ἀγωγῆς τὴν λαμπρότητα καὶ τῆς
καλούμενης ἐξωτερικῆς συμπεριφορᾶς τοὺς πεποι-
τημένους χαρακτῆρας. Μέθοδος πλουσιωτάτη,
ἄφρονον παρέχουσα τὴν ὕλην εἰς πάντα λογοποιόν.
Ἀλλὰ τῆς ἐκκλησίας οἱ διδάσκαλοι πόρρω ἴσταν-
ται τῆς τοιαύτης ἐξωτερικῆς τῶν ἐγκωμίων μεθό-
δου, ἐντεταλμένοι ὄντες ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας ἵνα
κρίνωσι καὶ μετρώσι τὸν ἄνθρωπον, γινώσκοντα καὶ
κανόνα ἔχοντες τὴν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ οὐδὲν
πλέον.

Πλὴν ἀλλὰ καὶ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἡ μνημο-
νευομένη σήμερον γυνὴ οὐ χρήζει ἐξωτερικῶν ἐγκω-
μίων καὶ κοσμημάτων, διότι φέρει ἐσωτερικὰ καὶ
αἰώνια τὰ κοσμήματα ἐν τῷ ἑσῷ ἄνθρωπῳ, ἐν
τῇ ἀφθάρτῳ καὶ ἀθανάτῳ αὐτῆς ψυχῇ. Ἐφ' ὅ-
σον γὰρ, κύριε, θεωροῦμεν τὸν ἄνθρωπον ἐξωτερι-
κῶς διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ σώματος καὶ δὲν δι-
ακρίνομεν ἐν αὐτῷ διὰ τῆς διανοίας τὴν πρῶτον
τῶν πράξεων αὐτοῦ μυστηριώδη ἐκείνην ἀρχήν,
ἦτις, οὕσα ἱκανὴ ἵνα συνδεθῇ τῷ Θεῷ, ἀναγκ-
καίως ὀφείλει, νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν αὐτῷ τῷ Θεῷ, τί
ἄλλο ὀρώμεν ἐν τῷ ἄνθρωπῳ εἰμὶ σικιάς παρερ-
χομένης. Διὰ τοῦτο ὁ σοφὸς ἐκκλησιαστικὸς Ὀρη-
νολόγων τὸν ἄνθρωπον λέγει· «Ματαιότης μα-
ταιότητων τὰ πάντα ματαιότης»· εἶτα δὲ ὀρίζων
τὸν ἀληθῆ ἄνθρωπον ἐπιλέγει· «Τὸν Θεὸν φοβοῦ
καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ φylaττε; ὅτι τοῦτο, πᾶς
ἄνθρωπος,» τοῦτο τὸ πᾶν τοῦ ἀνθρώπου. Κατὰ
τὰ θεόπνευστα ταῦτα λόγια ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ
καὶ ἡ τήρησις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ ἀποτελοῦσι τὴν
ἰλιθίτητα τοῦ ἀληθοῦς ἀνθρώπου, ἦτις καλεῖται εὐ-
τέλεια. Αὕτη λοιπὸν ἡ κατ' ἐξοχὴν ἀρετὴ, ἡ τὸν ἄ-
ληθῆ ἄνθρωπον συνιστά, ἢ ἡ περιουσιωδέσπιτην
βυχὴν τῆς μακαρίας Ἀγγελικῆς ἀρετῆς, ἡ μακαρίτις
ἢ πιστὴ τῷ Θεῷ καὶ εὐσεβὴς οὐχὶ καθ' ἑἴην καὶ
ἀίμησιν, ἀλλ' ἐν ἐπιγνώσει καὶ πεποιθήσει. Ἐν-
τεθῶς ἐν τῷ πατρικῷ αὐτῆς οἴκῳ ἀνατραφεῖσα
καὶ παιδευθεῖσα, εὐσεβοῦς δὲ καὶ ὀμοίητος συζύ-
γου τυχοῦσα, ἔζησεν ὄντως ἐν Κυρίῳ καὶ ἔθανεν
ἐν Κυρίῳ. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ἡ Πάναγος αὐ-
τοῦ μήτηρ ἦν ἡ ἐλπίς καὶ ἡ καταφυγὴ αὐτῆς.
Ἐπὶ τὸν Θεὸν ἐπέριπτε πᾶσαν αὐτῆς τὴν καρ-
δίαν, δεομένη ἵνα καθοπλίσῃ αὐτὴν διὰ τῆς χά-
ριτος του, ὅπως εὐαρεστήσασα αὐτῷ ἐν τῷ βίῳ
ρῥάσῃ ἐν εἰρήνῃ εἰς τὴν πατρίδα τῆς αἰωνίου λαμ-
πρότητος, ὅπου ἂν ἡ πατρικὴ αὐτοῦ πρόνοια ἦ-
λελεν ἐπινεύσει.

Οὐ μόνον δὲ ἡ εὐσεβεία ἢ μεζῶν πατῶν τῶν
ἱερῶν περιεκόσμησι τὴν ψυχὴν τῆς Ἀγγελικῆς,
ἰλλὰ καὶ αἱ λοιπαὶ παρῳμαρτοῦσαι κατὰ Χριστόν
ἱερατα, ἡ ἀγάπη, ἡ πραότης, ἡ συμπάθεια καὶ
τὰντα ἐκεῖνα τὰ ἠθικὰ πλεονεκτήματα τὰ καλ-
ύνοντα καὶ ἐγκαλλωπίζοντα τὸν γυναικεῖον χαρα-
κτῆρα. Ἐυάρεστος δὲ οὕτω τῷ Θεῷ γενομένη ἡ
Ἀγγελικὴ ἡγαπῆθη παρ' αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ ἀκμῇ
τῆς ἡλικίας αὐτῆς μετετέθη. «Τελειωθεῖσα ἐν ὀ-
λίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακροὺς· ἀρετὴ γὰρ ἦν
Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτῆς.»

Ὁ τοῦ εὐσεβοῦς ἀνθρώπου θάνατος, ὡ συμπο-
λεῖται, οὐκ ἔστι θάνατος, ἀλλὰ μετάστασις εἰς
τὸ εὖ εἶναι, μετάστασις ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν
ζωὴν. «Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κἀν ἀποθάνῃ, ζή-
τεται,» εἶπεν ὁ Σωτὴρ. Δὲν ἀπέθανε λοιπὸν, ὡ
μακαρία Ἀγγελικὴ, ἀλλὰ ζῆς ἐν τῇ χάριτι τοῦ
Κυρίου σου, ἐν τῷ χορῷ τῶν εὐσεβῶν. Δὲν ἐνε-
ταφιάσθη μετὰ τοῦ σώματος ἡ μνήμη σου, ἀλλὰ
ζῶσα παρίσταται ἐν εὐρυτάτῳ κύκλῳ ἐκλεκτῶν
συγγενῶν καὶ φίλων, ὧν τὸ πένθος ἐπὶ τῇ ἀώρῳ
ἐκδημῆσει σου συνεμερίσατο ἡ πόλις ἅπασα, διότι
ἠπῆρξας ἐν αὐτῇ ἀντικείμενον σεβασμοῦ καὶ ἀγά-
πης, τιμήσασα, εἶπερ τις καὶ ἄλλη, τὴν τε πό-
λιν τοῦ Ἁγίου καὶ τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν καὶ ὡς
ἀρίστη κόρη καὶ ὡς ἀρίστη σύζυγος καὶ ὡς ἀρίστη
μήτηρ, καὶ καταλιποῦσα παράδειγμα ἄξιον μι-

μήσεως πᾶσι καὶ πάσις τοῖς θέλουσιν εὐσεβῆς
ζῆν, καὶ ἀποδείξιν ζῶσιν καὶ λαλοῦσαν ὅτι αὐτὴ
περιφάνεια γένους πλούτου, οὐτε ἐπίγειοι τιμὰ
καὶ ἀπολαύσεις, δύνανται ποτε νὰ κλονίσωσι τὴν
ἐπὶ τῆς στερεᾶς πέτρας θεμελιωμένην εὐσεβείαν.

Ναί· δὲν ἀπέθανε, ὡ εὐσεβὴς γυνὴ, ἀλλὰ
ζῆς ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ θελημένου ὀμοζύγου σου,
ὅστις ἐναπομένει ἐν τῇ ψυχῇ ταύτῃ καὶ ἀδὲ τοῦ
κλαυθμῶνος βαρὺ αἰσθάνεται τὸ ἄλγος τοῦ ἀπο-
χωρισμοῦ σου, καὶ παντοῦ σὲ ζητεῖ παντοῦ
σὲ βλέπει ὡς χρυσοῦν ὄνειρον ἀποπτάν. Ἀλλ' ὡς
συνεπὸς καὶ εὐσεβὴς, κλίνων γόνυ ἐνώπιον τοῦ
Ἰησοῦ, ἐνεφωνεῖ μετὰ τοῦ Ἰαβ, ὁ Κύριος ἔ-
δωκεν, ὁ Κύριος ἀπέλετο,» καὶ παραμυθίζεται
ἀποβλέπων πλήρως ἐλπίδων εἰς τὸ εἶναι καὶ μόνον
ἐλάσσημα, ὅπερ αὐτῷ κατέλιπε πρὸς παραμυ-
θίαν. Ἡ ἀγάπη σου, ὡ μακαρία γυνὴ, μένει καὶ
μενεῖ ἀμείωτος ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ εὐσεβοῦς συζύ-
γου σου, ὅστις, θέλων νὰ εὐαρεστήσῃ τὴν συμ-
παθῆ ψυχὴν σου, τὴν ἀώρως καὶ ἀπροσδοκῆως
ἐκδημῆσασα, δωρεῖται σήμερον πρὸς μνημόσυ-
νόν σου αἰώνιον εἰς μὲν τὸ Νοσοκομεῖον τῆς πό-
λεως ἡμῶν πέντε χιλιάδας δραχμῶν, εἰς προμή-
θειαν σπουδαίων ἐργαλείων χειρουργικῆς χρυσαί-
μων τῷ νοσοκομείῳ καὶ τῇ κοινωσίᾳ ἐν γένει καὶ
σύστασιν σκελετοῦ τινος φαρμακείου ἐν αὐτῷ, εἰς
δὲ τὸ Πτωχοκομεῖον δύο χιλιάδας δραχμῶν πρὸς
ἐπισκευὴν τοῦ περιβόλου καὶ προαυλίου αὐτοῦ,
ποιεῖ δὲ καὶ πολλὰς ἄλλας οὐκ εὐκαταφρονήτους
δωρεὰς καὶ θυσίας εἰς τε τὸν ναὸν τοῦτον καὶ εἰς
ἄλλας ἀγαθοεργίας.

Χαίρε τοίνυν εἰς αἰῶνας, ὡ μακαρία Ἀγγελικὴ,
ἔχουσα ἐπευλογοῦντας τὴν μνήμην σου καὶ τοὺς
πτωχοὺς καὶ ἀστέγους καὶ νοσοῦντας τῆς πόλεως
ἡμῶν ἀδελφοὺς καὶ δεομένους ὑπὲρ ἀναπαύσεως
τῆς ψυχῆς σου. Χαίρε, ὡ εὐσεβὴς ψυχὴ, καὶ ἔστο
ὁ φυλακτήριος ἄγγελος τοῦ συζύγου σου καὶ τῆς
νεαρᾶς θυγατρὸς σου.

Ἡμεῖς δὲ, ὡ ἀξιότιμοι συμπολίται, αἱ τιμῶ-
ντες τὴν μνήμην τῆς μακαρίτιδος, δεῦτε συνεθεύ-
σωμεν τὰς ὑπὲρ αὐτῆς εὐχὰς τῆς ἀγίας ἡμῶν
Ἐκκλησίας, δεόμενοι τοῦ Κυρίου ἵνα λαμπύρῃ
τὴν ψυχὴν αὐτῆς μὲ τὰς μαρμαρυγὰς τῆς θεότη-
τος του, καὶ ἐπιτρυνόντες· Διωνία αὐτῆς ἡ μνήμη!
αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη!

ΔΙΑΦΟΡΑ

Πολλάκις ἐγένοντο παράπονα, ὅτι δὲν λαμ-
βάνεται πρόνοια ὑπὸ τῶν ἀρμοδιῶν πρὸς διασκευὴν
τῆς ὀσημέραις καταστρεφόμενης κεντρικῆς πλα-
τείας ὁ «Γεώργιος». Ἐυχαρίστως ἤδη πληροφορο-
ροῦμεν τὸ κοινὸν ὅτι ἐλήθη ἐσχάτως τοιαύτη
πρόνοια, ὡς ἐμαρτυρεῖται ἐκ τοῦ ἐξῆς καταγραφι-
μένου ἀποσπασματός ἐκ τῶν πρακτικῶν συνεδρια-
σεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Πατρῶν τῆς 4 Ὀ-
κτωβρ. ε.ε. Ὁ σύμβουλος κ. Ν. Θεωρόπουλος, λα-
βὼν τὸν λόγον ἐξέθηκε τὰ ἐξῆς· ἡ κεντρικὴ πλα-
τεία ὁ «Γεώργιος» κατέστη πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἄ-
είποτε τόπος γενικοῦ περιπάτου καὶ τὸ ἐνδιαί-
τημα δλοκλήρου τῆς πόλεως. Εἰς ταύτην ὅσον εἰς
οὐδὲν ἄλλο μέρος ἡμέρας τε καὶ νυκτός καὶ ἰδίως
ἐν καιρῷ χειμῶνος συναθροίζονται ἐκ τε τῆς ἀνω
καὶ κάτω πόλεως Πατρῶν ὅσον θέλουσι γὰ περι-
πατήσωσι χάριν ἀναψυχῆς καὶ τέρψεως, εἶτα καὶ
χάριν ἐντεούσεως· ὁ δὲ κατὰ πρόωτον τὴν πόλιν ἡ-
μῶν ἐπισκεπτόμενος ξένος ἐξ αὐτῆς τῆς πλατείας
ἰδίως εἰς ἣν ἱδρύνται πολυτελέστατοι πίδακες,
περικυκλωμένην ἀπὸ τὸ θέατρον καὶ τὰ πλεῖστα
τῶν δημοτικῶν καὶ δημοσίων καταστημάτων, θὰ
λάβῃ ἰδέαν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς δευτερευ-
ούσης πόλεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, τὴν
ὅποیان μετὰ τὴν σύστασιν μάλιστα τοῦ σιδηρο-
δρόμου καὶ τὴν διορυχίαν τοῦ Ἰσθμοῦ θὰ βλέπωσι
πρὸ τῶν ἄλλων πόλεων οἱ ἐκ τῆς ἑσπερίας ἐρχό-
μενοι.

Ἐκ τῆς πρὸ ὀδοδεκαετίας ἐποχῆς τοῦ Δημό-
του κ. Γεωργίου 'Ρούμου, ὅστις ἐφιλοτιμήθη νὰ
διασκευῆ καὶ διακοσμήσῃ ταύτην, οὐδεμίαν σχε-
δὸν λογοῦ ἀξία δαπάνη ἐγένετο τουλάχιστον
πρὸς συντήρησίν της, ἀλλ' ἐκάστῳτε δοσῆκε γίνου-
ναι παράπονα, σκαρόνεται οἱ ἐκ τοῦ πικροῦ πε-
ριπάτου ἐξορυττόμενοι γάλιες, καθ' ὧν προσκό-
πτουσι αἱ περιπατοῦντες (ἐπ' ὀρυεῖα βεβλίας
τῶν ὑποδηματοποιῶν) καὶ διὰ τῶν ἀλλεπαλλή-
λων ἀφαιρέσεων αὐτῶν θὰ συμβῆ ὅτι συμβαίνει
εἰς τὸν ἐκ μωρίας διὰ νὰ νείξῃ τὴν λλοῦτα τὰς ἐ-
κάστοτε ἀναφαινομένας λευκάς τῆς κεφαλῆς του
τρίχας, δηλ. καὶ αὕτη θὰ φαλακρωθῇ καὶ θὰ τελ-
ματωθῇ.»

«Ὅτι ἀφ' ὅτου ἔγχε τὴν τιμὴν νὰ παρακάθη-
ται εἰς τὸ ἐδώλιον τοῦτο, προτραπέμενος ὑπὸ
τῶν συμπολιτῶν μας, ἔφερε πολλάκις πρότασιν
περὶ διασκευῆς τῆς ἐν λόγῳ πολυτίμου πλατείας,
ἀλλὰ δὲν εἰσκαρῶσθη· ἤδη δὲ συνεπείᾳ καθημερι-
νῶν δικαίων ἀξιώσεων καὶ ἐξ αἰτίας τῆς ὀσημέ-
ραις καταστρεφῆς της, μεταβαλλομένης ἐν καιρῷ
βροχῆς εἰς πολλὰ ἀπροσπέλαστα ῥάβνια, ἀναγκά-
ζεται νὰ παρακαλέσῃ διὰ τελευταίων φορᾶν τὸν το-
κ. Δήμαρχον καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον πρὸς
ἐπιτέλεσιν τοσοῦτον ἀναγκαίου καὶ καταπεύγοντος
ἔργου παρεχομένης τὰς ἀναγκαίας πρὸς τοῦτο πι-
στώσεως.»

Τὸ σῶμα ἀποδέχεται τὴν πρότασιν, τοῦ Κυρίου
Ν. Θεωροῦλου καὶ παρακαλεῖ τὸν κύριον Δήμαρ-
χον ὅπως ταχέως προβῆ συνενούμενος μετὰ τοῦ
δημοτικοῦ καὶ ὑποβάλλῃ προϋπολογισμὸν περὶ δι-
ορθώσεως τῆς πλατείας.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος δὲν θὰ
παραμελήσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποδειχθέντων
μέτρων καὶ θὰ ἐπιτελέσῃ ἔργον ὅπερ ἐπιβάλλου-
σιν τόσοι λόγοι καὶ ἰδία ὄσους ἀνέφερε πρὸς τὸ
δημοτικὸν συμβούλιον ὁ ἀξιότιμος κ. Ν. Θεωρό-
πουλος.

Ὁ ἀξιότιμος ἡμῶν συμπολίτης κ. Νικόλαος
Πάνος εἰς μνήμην τῆς πρὸ τινῶν ἐδομομάδων ἀπο-
βιώσεως πολυκαλοῦστο συζύγου του Ἀγγελοῦ
κ. ἡς προσέφερεν εἰς μὲν τὸ ἐνταῦθα δημοτικὸν
Νοσοκομεῖον Δραχ. πέντε χιλιάδας, ἵνα δι' αὐτῶν
συσταθῆ ἐντὸς τοῦ φιλανθρωπικοῦ τοῦτου κατα-
στήματος ἰδιαιτερον φαρμακείον καὶ συμπληρωθῶσι
τὰ χειρουργικὰ αὐτοῦ ἐργαλεῖα, εἰς δὲ τὸ ἡμέ-
τερον πτωχοκομεῖον Δρ. δύο χιλιάδας, δι' ὧν
θὰ συντελεσθῶσι ἐπιτελέσεως τινὲς εἰς αὐτὸ, πρὸς
ἀνεωτέραν διαμῶν τῶν ἐκεῖ δικτυωμένων πτω-
χῶν. Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον εἰς ὃ ἀνεκοινώθη-
σαν αἱ δωρεαὶ αὐταὶ ἀποδεχόμενον αὐτὰς ἐνετεί-
λατο τῷ κ. πρὸεδρῳ αὐτοῦ ὅπως διαδοθῆσῃ τῷ
διωρητῇ κ. Ν. Πάνῳ τὰ εὐχαριστήρια τῆς δημοτι-
κῆς ἀρχῆς. Διὰ τοιοῦτων μνημοσύνων ἀγῆρωις δι-
αμένει ἡ μνήμη τῶν προσφίλων ὑπάρξεων ἃς ἀ-
ποτέλεσαν πρῶτως, συνδεομένη ἀναποσπάτως
μετ' ἀγαθοεργῶν αἰτίνας προσελκύνουσι τὰς εὐλο-
γίας πάντων.

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἐτελεύτησε καὶ
τὴν ἐπομένην ἐκδησῆθη ἐνταῦθα ἡ νεαρὰ σύζυγος
τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Θεοῦ. Σταθούλια ἔμπο-
ρου, Ἀσάμῳ, ἐγκαταλείψασα ἀπαρηγόρητον τὸν
ἐκτετῆς σύζυγον καὶ ἐν ὀρανεῖα τρεῖς ἀνήλικα τέ-
κνα.

Τέλος πάντων ἐλύθη καὶ τὸ ζήτημα τῆς
ἐγκαθιδρύσεως τῶν ἐνταῦθα δικαστηρίων. Τῇ ἐν-
τολῇ τοῦ ὑπουργείου ἐμισθώθησαν ἤδη ἡ μὲν μο-
γάλη οἰκία τοῦ κ. Ρ. Μακρυγιάννη διὰ τὸ δικα-
στηρίων τῶν πρωτοδικῶν καὶ τῶν ἐξαορημά-
των του καὶ διὰ τὸ τοῦ Κακοουργοδικαίου, ἡ δ'
ἀπέναντι αὐτῆς καλλιστὴ οἰκία τοῦ κ. Θεοῦ. Ἀγγε-
κουρὰ διὰ τὸ Ἐρεταῖον. Οὕτω ἡ γειτονία τῶν
δύο τούτων οἰκῶν μετριάξει τὰς δυσχερείας τοῦ
χωρισμοῦ τῶν παρ' ἡμῖν δικαστηρίων, ἡ δ' ἐγ-
κατάστασις τούτων εἰς οἰκῆματα κατὰ πᾶσαν ἐ-
ποψὴν ἀξιοπρεπῆ, πληρᾶ γενικὴν παρ' ἡμῖν ἐπι-
θυμίαν.

Ὁ σεβασμιώτατος ἡμῶν Ἀρχιεπίσκοπος
κ. Δαμασκηνὸς δι' ἐγκυκλίου του ἀπηγόρευσε τοῦ
νὰ τελῶνται ἱεροτελεστία κατὰ τὰς Κυριακὰς

καί τας άλλας μεγάλας εσοτάς εἰς τὰ παρὰ τὴν πόλιν πολυάριθμα ἐξωκλήσια. Τὸ μέτρον τοῦτο ὑπεργροῦστο ὑπὸ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων, παρ' ἡμῖν δὲ ἐπεβάλλετο ἐνεκ πολλῶν λόγων οὓς δὲν εἶσι ἀνάγκη νὰ ἐκθέσωμεν ἐνταῦθα. Πρὸ τινῶν ἐτῶν ἀνεπιτύχθη παρ' ἡμῖν τάσις πρὸς ἀνεγερσιν ἐκκλησιῶν ἐκτὸς τῆς πόλεως ἐν μέσῳ τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ ἐγκαθίδρυσιν παρ' αὐτοῖς ἱερῶν πολλῶν ἀγνώστου προελεύσεως. Οὕτω τὰ ἐκκλησίδια ταῦτα ἀπέβησαν σχεδὸν ἐνοριακαί ναὶ προσελκύοντες τοὺς πιστοὺς καὶ ἀποστεροῦντες τοὺς τῆς πόλεως ναοὺς τῶν πρὸς συντήρησιν αὐτῶν ἀναφορευτῶν μέσων. Αἱ συναθροίσεις αὗται μετέχον καὶ διασκεδαστικοῦ τινοῦ χαρακτῆρος ἀσυμβιβάστου πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν σεμνότητα. Ἐξ τὰ ἄτοπα ταῦτα τίθησι τέρμα τὸ μέτρον τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ὅπως πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ μὲν δὲ τὰς ἀντιρρήσεις ἐνίων ἐνδιαφερομένων.

— Μετὰ λύπης ἀναγγέλλομεν τὴν διάλυσιν δύο καλλίστων παρ' ἡμῖν ἰδιωτικῶν παιδευτηρίων, τὸ μὲν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Γεωρ. Κατσιροπούλου, τὸ δὲ ὑπὸ τὴν τοῦ κ. Κωστ. Παπακωσταντινοπούλου. Ἀμφότερα τὰ Λύκεια ταῦτα ἐπὶ δεκαετίαν καὶ πλέον ἐξυπηρετήσαν παρ' ἡμῖν τελεσφόρως τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν νέων, συνεπλήρωσαν δὲ τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν καὶ ἀπέφερον καρποὺς αἰστούς διὰ τῆς φιλοπονίας καὶ τοῦ ζήλου τῶν Διευθυντῶν τῶν. Πολλὰ εἶσι τὰ αἴτια τῆς διαλύσεως τῶν αὐτῶν εἰσὶν ἄξια μελέτης, ἀλλ' ἐντοῦτοις δὲν συγκαταλέγονται βεβαίως, οὔτε ἡ φθορὰ, οὔτε ἡ ἀνικανότης τῶν Διευθυντῶν, οὔτε τὸ θάνατον ἐπαδειξάντο κατὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς τῶν ἀξιολόγων ἀρετῶν καὶ ἀποκομίζουσιν ἐκ μακρῆς ἐπιπονητικῆς καὶ εὐθυνοειδήτου ἐργασίας μόνον τὴν ἀπογοήτευσιν, τῆς ὑγείας τῶν τὴν καταστροφήν καὶ τὰς ἐκ τῆς διαχειρίσεως ὑλικῆς ζημίας. Τὴν δικαιοσύνην ταύτην ὀφείλομεν τοῖς κ. κ. Διευθυνταῖς, ὡς καὶ τὴν ἔμολογίαν ὅτι ἡ πόλις ἡμῶν ἐστερήθη, διὰ τῆς διαλύσεως τῶν Λυκείων τῶν, δύο ἰδρυμάτων αὐτῶν περιεποῦν αὐτῇ πολλὴν τιμὴν.

— Εἰς τὴν ἐνταῦθα Ἐπιτροπείαν, προσέφερον ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παρόντων ἡ Μονὴ « Ἀγίων Πάντων » δρ. 50, — ὁ κ. Μανιάκ δρ. 300 καὶ ἡ Μονὴ « Βλαχερνῶν » δρ. 300.

— Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Σεπτέμβριον συνελήθησαν καθ' ὅλον τὸν Νομὸν Ἀχαΐας ἑξήκοντα φιλῶν μὲν 39, φιλῶν δὲ 89, ἧτοι ἐν ὅλῳ 128. Ἡ ἐγκληματικὴ αὕτη συγκομιδὴ μακροῦ ἀφ' ἐνόησεν ὅτι καὶ ὁ ἡμέτερος Νομὸς δὲν διατρέπει ἐπὶ φιλονόμῳ πνεύματι, ἀφ' ἐτέρου δὲ ὅτι καὶ οἱ ἐντεταλμένοι παρ' ἡμῖν τὰ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, ἰδίᾳ ἡ μοιραρχία, ἐπετέλεσαν τὸ καθήκον τῶν.

— Τῇ ἐνεργείᾳ φιλοπροσῶν τινῶν συμπολιτῶν καὶ τῆς πρώτης αὐτῆς Ἐφορείας ἡ ἐνταῦθα Σχολὴ τοῦ Λαοῦ ἦτις τόσους ἀπέφερε κατὰ τὸ παρελθὸν καρποὺς, διοργανώθη ἐπὶ νέων ἀσφαλεστέρων ἐξέσεων πρόκειται δὲ νὰ συνεχίσῃ καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὴν καλλίστην αὐτῆς ἐργασίαν. Ἡ νέα αὐτῆς Ἐφορὰ κατηρτίσθη ὑπὸ τῶν ἐξῆς ἀξιολόγων ἡμῶν συμπολιτῶν κ. κ. Χρ. Κορύλλου, Γ. Γκολφινούπουλου, Σ. Θεοχάρη, Β. Σκοπούλου, Χρ. Ρηγοπούλου καὶ τοῦ κ. Χαρ. Θεοδώρου ὡς Κοσμητόρος.

— Ἀναβάλλομεν διὰ τὸ προσεχὲς φύλλον τὴν δημοσίευσιν τῆς συνεχείας τῶν Δημοτικῶν τοῦ διατριβηγράφου Κ. Ἄν. ἐλάβομεν, διότι ἐκρίναμεν δίκαιον ν' ἀκουσθῇ πρότερον ἢ εἰς τὴν προηγουμένην διατριβὴν τοῦ ἀπάντησιν τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς. Ἐπίσης ἀναβάλλεται διὰ τὸ προσεχὲς φύλλον, δι' ἔλλειψιν χώρου, ἡ δημοσίευσιν καὶ ἐτέρας διατριβῆς ἀποσταλείσης ἡμῖν, ἀνασκευαστικῆς δὲ τῆς περὶ Ἀγροτικῆς Πίστεως γνώμης τοῦ κ. Δ. Στάμου, ἢ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἀναστύξωμεν.

— Ὁ ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου τοῦ ἡμετέρου Δημο-

τικοῦ θεάτρου καταρτισθεὶς ἐν Ἰταλίᾳ μελοδραματικῆς θιάσος ἀφικνεῖται κατ' αὐτὰς ἐνταῦθα διὰ Μυσακίας, οὕτω δὲ ἀποφεύγει τὴν κάθαρσιν καὶ φθάνει μὲν ὄραν προηγήτερα πρὸς παύσιν τῆς ἀνυπομονησίας τῶν παρ' ἡμῖν φιλομουσῶν.

— Ὁ Ἱεροκλῆρ τῆς πόλεως ἡμῶν κ. Ἠλίας Βλαχόπουλος ὁμιλήσει τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Παντοκράτορος.

Νέα Βιβλία.

Τὸ ἔργον ὅπερ ἀνελάβε καὶ διεξαγάγει τόσον ἐπιτυχῶς ὁ κ. Θ. Ν. Φλογοῦττις, ἡ ἐκδοσις δηλονότι τῶν « Δικαστικῶν νόμων τῆς Ἑλλάδος, μετὰ τῆς σχετικῆς νομολογίας τοῦ Ἀρείου Πάγου » ἐξακολουθεῖ καὶ βαίνει εἰς τὸ τέρμα τοῦ αἰσίου. Κατ' αὐτὰς ἐξεδόθη ἐκ τοῦ τυπογραφείου τοῦ γνωστοῦ ἐν Ἀθήναις ἐκδότου Σ. Κ. Βλαστοῦ, ὁ τρίτος τόμος τῶν « Δικαστικῶν Νόμων » περιέχων, κατὰ τὸ σύστημα τῶν δύο προσκοθέντων τόμων, τὸν « Ἐμπορικὸν Νόμον, τοῦ Ἀστυκόδου νόμου καὶ τοῦ περὶ χροτοσήμου Νόμου ». Τὸ ἔργον τοῦ κ. Φλογοῦττις ἐκρίθη ἤδη παρὰ τῶν παρ' ἡμῖν νομικῶν ὡς πολυτίμον καὶ ἀναπόφευκτον ἐφόδιον παντὸς περὶ τὰ νομικὰ ἀσχολουμένου καὶ ὡς ἀξιόλογον βοήθημα περὶ τὴν ἐρμηνείαν καὶ κατάληψιν τῶν νόμων, ἵνα μὴ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπαναλάβωμεν σήμερον περὶ αὐτοῦ ὅσα κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν προηγούμενων τόμων ἐγράψαμεν. Καὶ κατὰ τὸν ἀρτί ἐκδοθέντα τρίτον τόμον ὁ Συγγραφεὺς ἐτήρησε τὸ ἴδιον σύστημα τῆς κατατάξεως τῆς ὕλης ὅπερ ἐκρίθη πολὺ πρακτικόν ἐν μὲν τῷ κειμένῳ δημοσιεύονται οἱ ἀρχικοὶ νόμοι μετὰ τῆς σχετικῆς κατωθὴν ἐκάστου ἀρθροῦ νομολογίας τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐν ὑποσημειώσει δὲ κατ' ἐπισημονικῶν εἰρηδὸν καταχωροῦνται οἱ ὀποσδήποτε τροπολογήσαντες ἢ συμπληρώσαντες αὐτοὺς νόμοι καὶ Βασιλικά διατάγματα καὶ πολλοὶ ὑπουργικαὶ ἐγκύκλιοι, ἐτι δὲ ἐρμηνευτικαὶ καὶ διασαφητικαὶ σημειώσεις. Διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ τόμου τούτου συμπληροῦνται πᾶσα ἡ σειρά τῶν παρ' ἡμῖν ἰσχυρότων Δικαστικῶν νόμων ὑπολείπεται δὲ μόνον ἡ ἐκδοσις συλλογῆς τῶν κυριωτέρων ἐκ τῶν ἄλλων τῆς πολιτείας νόμων, οἷον τοῦ Συντάγματος κ.π.λ. μετὰ τῆς σχετικῆς τοῦ Ἀρείου Πάγου Νομολογίας καὶ ἐρμηνευτικῶν τοῦ Συγγραφέως σημειώσεων, ἢν οὗτος ὑποσχέθη καὶ ἡς ἡ τύπωσις ἀρξέμενη ἤδη περατοῦται κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐπιόντος ἔτους. Ὁ α' καὶ β' τόμος τῶν Δικαστικῶν Νόμων τιμᾶται ἕκαστος ἀντὶ δρ. 10, ὁ τρίτος δὲ ἀντὶ δρ. 8, καὶ εὐρήνται παρὰ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐκδότῳ Σ. Κ. Βλαστοῦ καὶ ἐνταῦθα παρὰ τῷ γραφεῖ τοῦ « Φορολογουμένου ».

— Παρὰ τοῦ δραστηρίου ἐν Ἀθήναις ἐκδότου κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδου, ἐξακολουθεῖ ἡ δευτέρα ἐκδοσις τῆς « Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους » τοῦ καθηγητοῦ κ. Κ. Παπαρρηγοπούλου εἰς φιλῶν δια. Ἐπ' ἐσχάτων ἐξεδόθη τὸ 21 τεῦχος αὐτῆς ἐν ᾧ περιέχεται ὁ πρόλογος τοῦ τρίτου καὶ τετάρτου τόμου, ὡραῖον ἱστορικὸν ἀπάνθισμα, μετὰ τῆς συνθήκης εἰς τὸν Ἑλληνα ἱστοριογράφον ἐμβριθείας καὶ γλαφυρότητος γεγραμμένων. Τὴν 30 ἱσταμένως ἐκδοθήσονται ὁμοῦ τὸ 22 καὶ 23 τεῦχος. Προσεχῶς ταῖς ἐκδίδοντα τὴν Ἱστορίαν ταύτην καταστήματα τοῦ κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδου ἐκδίδουσι τοὺς γεωγραφικοὺς καὶ τοπογραφικοὺς αὐτῆς χάρτας, καλλιτεχνικώτατα ἐπεξεργασμένους ὑπὸ εὐρωπαίων καλλιτεχνῶν.

— Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τοῦ γνωστοῦ ἐν Ἀθήναις ἐκδότου Σ. Κ. Βλαστοῦ ἐξεδόθη μετὰ τῆς ἄλλας ἐκείνης φιλοκαλίας, ἧτις χαρακτηρίζει ἅπαντα τὰ ἔργα τοῦ τυπογραφείου τούτου καὶ μετ' εἰκότων « ΣΥΝΤΟΜΟΣ ἈΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ » μετὰ ὑγιεινῶν παραγγελλμάτων πρὸς χρῆσιν τῶν Δημοτικῶν σχολείων, ὑπὸ Π. ΚΑΣΙΜΗ, πρωτοβαθίου διδασκάλου τῆς νέας μεθόδου. Τιμᾶται δραχμῆς, διὰ τοῦ Βιβλιοπώλας λεπτὰ 50.

— Ὑπὸ τοῦ ἴδιου Συγγραφέως κ. Π. ΚΑΣΙΜΗ καὶ ἐκ τοῦ ἐν Ἀθήναις τυπογραφείου ὁ « Παιδαγωγικὸς » ἐξεδόθη εἰς μικρὸν τεῦχος ἐκ σελ. 109 « Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος » μετὰ εἰκότων καὶ τῶν ὅρων τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων στρατιωτῶν καὶ ἠθικῶν συμπερασμάτων, πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Τιμᾶται λεπτῶν 45.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 11ην ἱσταμένου ἀρχονται αἱ ἐργασίαι τοῦ ἀρτί ἰδρυθέντος ἐνταῦθα φωτογραφικοῦ καταστήματος ἡμῶν κειμένου τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν ἁγίου Νικολάου καὶ Ῥήγα Φεραίου οἰκίας κ. Δ. Κατσαράκη καὶ Δ. Φωκᾶ, γνωστοποιούντες ὅθεν τοῦτο εἰς τὸ εὐγενὲς καὶ φιλόκαλον κοινὸν τῆς πόλεως, τὸ μάλ' ἐκτιμήσαν καὶ ἐκτιμῶν ἡμᾶς, διαβεβαιούμενοι ὅτι θέλομεν ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς προσδοκίας καὶ ἀξιώσεις αὐτοῦ. Αἱ ἐργασίαι ἀρχονται ἀπὸ τῆς 9ας π. μ. ὥρας μέχρι τῆς 4ης μ. μ. ἐξακολουθητικῶς ἐν οἰκίᾳ ποτε ἀμμορρακικῆ καταστάσει.

Ἐν Πάτραις τῆ 8 Ὀβρίου 1886

ΔΑΒΑΦΟΙ ΡΩΜΑΪΚΑΙ

Γάλλος Καθηγητὴς, νυμφευμένος, διδάσκων τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν εἰς ἓν τῶν πρωτεύοντων Λυκείων τῶν Ἀθηνῶν δέχεται ὡς οἰκοτρόφους δύο νέους 8—14 ἐτῶν οἵτινες νὰ διδάσκωνται κατ' οἶκον ἢ ν' ἀκολουθῶσι τὰ μαθήματα Ἑλληνικοῦ τινὸς σχολείου ἢ Γυμνασίου. Διδασκαλία τῆς Γαλλικῆς καὶ Γερμανικῆς καθ' ἐκάστην. Πληροφορίαι παρὰ τῷ γραφεῖ τοῦ « Φορολογουμένου ».

M. COCHET,

ouvrira ce mois de Septembre des Cours de Langue Francaise et de Langue allemande à des Heures et à des conditions permettant à des jeunes gens employés dans des maisons de commerce d' apprendre ces langues. Ces Cours seront proportionnés aux connaissances des élèves, qui, à cet effet, seront divisés en deux classes (τάξεις) pour chacune des deux langues.

Les cours seront faits aux commençants en langue grecque.

Pour de plus amples informations s' adresser à M. Cochet, maison de M. Troussas, Avocat.

Γνωστοποιῶ ὅτι εἰς τὸ ἐργαστηρίον μου ἀπαντῶ τῆς οἰκίας Ἰω. Δ. Λιμπεροπούλου καὶ τοῦ φαρμακείου Α. Μανιάτη ἔχω μ. π. α. οὐ. λ. α. σ. τ. ε. ρ. ε. ἀ παντὸς εἴδους καὶ μεγέθους εἰς τιμὰς πολὺ εὐθηνὰς καθόσον ἔπαυσα πλέον τὴν κατασκευὴν τοῦ εἴδους τούτου, ἔχω δὲ ὅλα τὰ ἐργαλεῖα τῶν ζευγματοποιῶν καὶ μαραγκῶν εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς· ἐπίσης καὶ σοῦστας ἐπίπλων ὡς καχόρτον πρὸς λεπτὰ 50 κατ' ὄκιν.

I. ΜΗΕΡΑΠΕ.